

Tutulamayan Zaman

– mesakin · 05 Mayıs 2026

Zaman su gibi akıp gider,
Parmaklar arasından süzülür sessiz.
Dün bir avuç kumken avucunda,
Yarın olur rüzgâr, savrulur izsiz.

Ayrılık girer damarlara yavaşça,
Her nefeste biraz daha derinleşir.
Kalabalıklar geçer, gölgeler gibi,
İnsan kalır kendi derinliğinde yalnız.

Sesler solar, yüzler silinir zamanla,
Yalnızlık sarar eski bir dost gibi.
Bir sabah uyanırsın; dünya eksilmiş,
Ne dün yerinde, ne bugün bildiğin gibi.

Tutmak istersin zamanı avuçlarında,
Akar gider, hiçbir şey tutamaz onu.
Gidenin ardından sessizlik büyür,
Ve kalbine çöker o uzun son.

Sevda da zaman gibi sessizce çekilir,
Ne bir iz bırakır, ne bir ses geri.
Sadece içinden geçen bir rüzgâr kalır,
Adını anarsın... ama gelmez geri.
mesakin-05/05/2026